

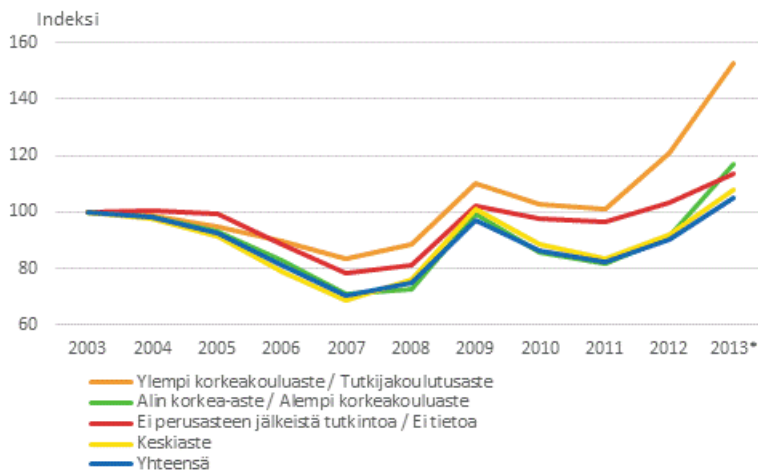
Työssäkäynti 2013

Pääasiallinen toiminta ja ammattiasema, ennakko

Korkeasti koulutettujen työttömyys lisääntyi noin 30 prosenttia vuodesta 2012

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston vuoden 2013 ennakkotietojen mukaan vähintään alimman korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden työttömyys on lisääntynyt muita koulutusasteita enemmän viimeisen kymmenen vuoden aikana. Korkeasti koulutettujen työttömien osuus työikäisestä työvoimasta on kasvanut eniten luonnontieteiden ja tekniikan alalla. Yleisintä korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden ¹⁾ työttömyys oli vuonna 2013 humanistisella ja taidealalla.

Työttömien osuuden muutos¹ vuosina 2003–2013*, vuosi 2003=100

1) Työttömien osuus työvoimasta, 18–64-vuotias väestö

*) Ennakkotieto

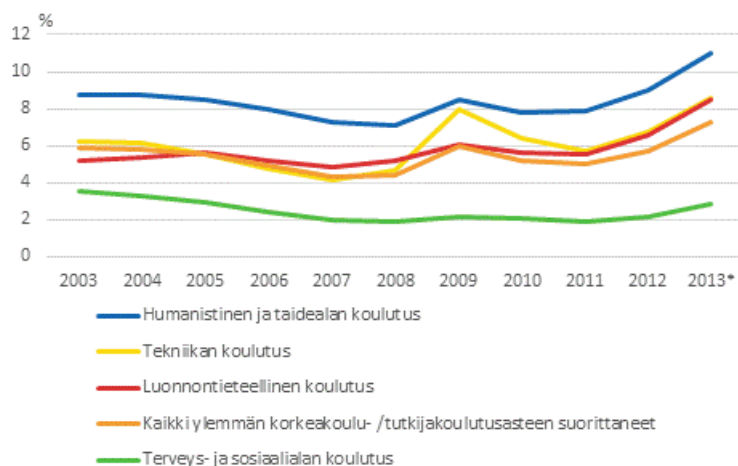
Työttömien osuus 18–64-vuotiaasta työvoimasta laski kaikilla koulutusasteilla ennen vuotta 2008. Vuoden 2008 jälkeen ylimmän korkeakouluasteen tai tutkijakoulutusasteen suorittaneiden työttömien osuus ei ole laskenut alle vuoden 2003 tason. Vuodesta 2012 työttömien osuus työvoimasta kasvoi kaikilla koulutusasteilla, voimakkaimmin kuitenkin korkeasti koulutetuilla (sekä ylempi että alemmpi korkea-aste).

1) Korkea-asteen tutkintoon sisältyvät alin korkea-aste, alempi ja ylempikorkeakoulu- sekä tutkijakouluaste.

Työikäisiä työttömiä oli työssäkäyntilaston mukaan vuoden 2013 lopussa 328 000, mikä oli lähes 47 000 (17 %) enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Eniten työttömien määrä kasvoi korkeasti koulutettujen ryhmissä; alimman korkea-asteen tai alemman korkeakouluasteen suorittaneilla työttömyys lisääntyi 29 prosenttia sekä ylemmän korkeakouluasteen ja tutkijakoulutuksen suorittaneilla 31 prosenttia vuoteen 2012 verrattuna. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden lisääntyneestä työttömyydestä huolimatta, heidän osuutensa kaikista työikäisistä työttömistä on noin viidenneksen, kun taas osuus työllisistä on 41 prosenttia.

Koulutusaloittain tarkasteltuna korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden työttömien osuus työvoimasta oli suurin humanistisella ja taidealalla (11,0 %) ja alhaisin terveys- ja sosiaaalialalla (2,8 %) vuonna 2013. Terveys- ja sosiaaaliala on koulutusaloista ainoa, missä työttömien osuus on alempi kuin kymmenen vuotta aikaisemmin. Tekniikan alalla työttömien osuus kasvoi erityisesti vuonna 2009, mutta kasvu on jatkunut myös viime vuosina.

Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden työikäisten työttömien osuus samanikäisestä työvoimasta vuosina 2003–2013*, %

*) Ennakkotieto

Myös työllisten osuudet koko työikäisestä väestöstä vaihtelevat koulutusasteen mukaan. Vuonna 2013 työllisten osuus perusasteen suorittaneilla oli 45 prosenttia, keskiasteen suorittaneilla 68 prosenttia, alimman korkea-asteen tai alemman korkeakouluasteen suorittaneilla 81 prosenttia ja ylemmän korkeakoulu- tai tutkijakoulutusasteen suorittaneilla 86 prosenttia.

Työssäkäyntilaston työttömyyttä koskevat tiedot saadaan työ- ja elinkeinoministeriön työttömien työnhakijoiden rekisteristä.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. 18-64-vuotias väestö pääasiallisen toiminnan mukaan vuosina 2003–2013*.....	4
Liitetaulukko 2. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden 18-64-vuotiaiden työttömien lukumäärä koulutusaloittain.	4
Liitetaulukko 3. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden 18-64-vuotiaiden työttömien osuus työvoimasta koulutusaloittain.....	5
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto.....	6

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. 18-64-vuotias väestö pääasiallisen toiminnan mukaan vuosina 2003–2013*

	Lukumäärä			Muutos lkm		Muutos %	
	2003	2012	2013*	2003-2013*	2012-2013*	2003-2013*	2012-2013*
Kaikki 18-64-vuotiaat							
Yhteensä	3 297 825	3 329 751	3 318 043	20 218	-11 708	0,6	-0,4
Ei perusasteen jälkeistä tutkintoa / Ei tietoa	873 575	677 114	647 111	-226 464	-30 003	-25,9	-4,4
Keskiaste	1 468 440	1 559 120	1 559 124	90 684	4	6,2	0,0
Alin korkea-aste / Alempi korkeakouluaste	693 083	739 658	745 344	52 261	5 686	7,5	0,8
Ylempi korkeakouluaste / Tutkijakoulutusaste	262 727	353 859	366 464	103 737	12 605	39,5	3,6
Työvoima							
Yhteensä	2 523 090	2 597 694	2 605 268	82 178	7 574	3,3	0,3
Ei perusasteen jälkeistä tutkintoa / Ei tietoa	544 404	394 347	375 843	-168 561	-18 504	-31,0	-4,7
Keskiaste	1 134 798	1 227 698	1 234 618	99 820	6 920	8,8	0,6
Alin korkea-aste / Alempi korkeakouluaste	606 014	651 150	658 079	52 065	6 929	8,6	1,1
Ylempi korkeakouluaste / Tutkijakoulutusaste	237 874	324 499	336 728	98 854	12 229	41,6	3,8
Työlliset							
Yhteensä	2 220 077	2 316 769	2 277 406	57 329	-39 363	2,6	-1,7
Ei perusasteen jälkeistä tutkintoa / Ei tietoa	438 303	314 872	292 525	-145 778	-22 347	-33,3	-7,1
Keskiaste	987 679	1 081 665	1 062 021	74 342	-19 644	7,5	-1,8
Alin korkea-aste / Alempi korkeakouluaste	566 040	611 892	607 358	41 318	-4 534	7,3	-0,7
Ylempi korkeakouluaste / Tutkijakoulutusaste	228 055	308 340	315 502	87 447	7 162	38,3	2,3
Työttömät							
Yhteensä	303 013	280 925	327 862	24 849	46 937	8,2	16,7
Ei perusasteen jälkeistä tutkintoa / Ei tietoa	106 101	79 475	83 318	-22 783	3 843	-21,5	4,8
Keskiaste	147 119	146 033	172 597	25 478	26 564	17,3	18,2
Alin korkea-aste / Alempi korkeakouluaste	39 974	39 258	50 721	10 747	11 463	26,9	29,2
Ylempi korkeakouluaste / Tutkijakoulutusaste	9 819	16 159	21 226	11 407	5 067	116,2	31,4

*) Ennakkotieto

Liitetaulukko 2. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden 18-64-vuotiaiden työttömien lukumäärä koulutusaloittain

	2003	2008	2009	2010	2011	2012	2013*
Kaupallinen ja yhteiskuntatieteellinen koulutus	20 425	16 040	20 207	18 040	17 885	20 052	25 224
Tekniikan koulutus	12 167	9 849	16 897	13 798	12 547	14 824	19 167
Humanistinen ja taidealan koulutus	5 113	5 271	6 539	6 188	6 470	7 641	9 632
Terveys- ja sosiaalialan koulutus	5 031	3 000	3 597	3 500	3 300	3 845	5 102
Luonnontieteellinen koulutus	1 854	2 121	2 472	2 331	2 316	2 783	3 644
Palvelualojen koulutus	1 818	1 538	1 968	1 860	1 788	1 941	2 749
Kasvatustieteellinen ja opettajankoulutus	1 706	1 814	2 032	1 870	1 913	2 174	2 598
Maa- ja metsätalousalan koulutus	1 564	1 461	1 686	1 512	1 542	1 698	1 999
Muu tai tuntematon koulutusala	115	186	274	305	247	459	1 832
Yhteensä	49 793	41 280	55 672	49 404	48 008	55 417	71 947

*) Ennakkotieto

Liitetaulukko 3. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden 18-64-vuotiaiden työttömien osuus työvoimasta koulutusaloittain

	2003	2008	2009	2010	2011	2012	2013*
Humanistinen ja taidealan koulutus	8,8	7,1	8,5	7,8	7,9	9,0	11,0
Tekniikan koulutus	6,2	4,7	7,9	6,4	5,7	6,7	8,6
Luonnontieteellinen koulutus	5,2	5,2	6,0	5,7	5,6	6,6	8,5
Kaupallinen ja yhteiskuntatieteellinen koulutus	6,8	5,1	6,4	5,7	5,7	6,3	7,9
Maa- ja metsätalousalan koulutus	6,1	5,4	6,2	5,5	5,6	6,1	7,2
Palvelualojen koulutus	5,0	3,7	4,6	4,3	4,1	4,3	5,9
Kasvatustieteellinen ja opettajankoulutus	3,2	3,1	3,4	3,1	3,2	3,6	4,2
Terveys- ja sosiaalialan koulutus	3,6	1,9	2,2	2,1	1,9	2,2	2,8
Kaikki ylemmän korkeakoulu- /tutkijakoulutusasteen suorittaneet	5,9	4,4	5,9	5,2	5,0	5,7	7,2
Kaikki työikäiset yhteensä	12,0	9,0	11,6	10,4	9,9	10,8	12,6

*) Ennakkotieto

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, elinkeinokategoria, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeavat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten ja kuntien toimintayksiköiden palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä lopullisen työssäkäyntitilaston tilastotiedoston valmistamisessa käytetään noin 40 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kansaneläkelaitoksen ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista

- tiedustelu kunnan monitoimipaikkaisissa toimintayksiköissä työskentelevien toimipaikoista
- ammattitiedonkeruu

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on apuna käytetty aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 16 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 23 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilla maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilla <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluvat 18–67-vuotiaat, kun aiemmin työeläkevakuuttamisvelvollisuus alkoi jo 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna. Alaikäisten työssäkäyntiä ei pystytä rekisteritietojen perusteella luotettavasti tilastoimaan.

Apurahansaaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiitti-yhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämäärittelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräamisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta ja siviilipalveluslaista tulivat voimaan 1.2.2013, jolloin asevelvollisuuden kesto lyhennettiin 15 vuorokaudella. Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä

viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määräästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Laura Lohikoski 029 551 3396
Aura Pasila 029 551 3576
Vastaava tilastojohtaja:
Riitta Harala
tyossakaynti@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)